HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 19r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

re de facto. Et dicit eum filius sapiencie. nec solus erat
sed quia de ipso solo magis dubitari potest. qui de
posteriore etate ad huc in maturo sensu in
perfecto. loco dicit eum pater potens ne putetur poe ti
lio. filius sapiencie. ne detur pater propter ipsum bon
sive benignus ne credatur pater propter ipsum. ne
nature ad ei scia humana supponi hic dicit os.
in addito fuisset sed et benigni. quin spe pseu
goem quendam significare videt. ne id elucidate
denotare. Ad hia vero qui illa que secundum substantiam
dicuntur. secundum anima sunt personaliter distincta.

Pretera per simulacrum suum quo mune
tate trinitas summa uperium simulat tri
nitatem perfecta quasi vestigium quodam
imaginem ineffabilis trinitatis. unde ipsa
erat quam mentes rationali quasi potencia quodam
ignis quedam erat et terrena natura intellectu. quia solum
sapiencia erat. sine ipso mentis sapiencia non erat. per ipsum
nouissime amor sive gaudium mentis. ad
sapiencia suam. uper solum dilectio erat. quia sine
ipso unite sapiencia dilectio non erat. et posita sunt tri
noia ad pertinent quia unum quod ipse erat. id est hinc
trasunt tria. primum potencia a qua sapiencia erat. de cum
ipsa sapiencia quod de potencia nata fuit. nouissime
amor qui de potencia simul. sapiencia processerat
et distinguebantur hi quia primus hi idem non erant
quia separant ab invicem non stabant in uno. propter
in mente rationali aliud potencia erat quia po
erat sine sapiencia. ad huc sapiencia non erat. venit p
ea sapiencia. cum potencia esse cepit. quasi aliud in
alio. et tamen iam duo potencia sapiencia. addit
et tum. ita esse cepunt. potencia. sapiencia. amor.
non erat potencia de aliquo. id est ipsa sapiencia erat

amor autem de ipsa sapiencia. potencia processerat. nun
erat potencia sapiencia. quia potencia non sapiam
erat. id est ipsa sapiencia et erat. sed quia tum sui amore po
tencia et sapiencia dici potest. quia processerat tum ab ipso
sus. ipsa aliquo sine ipsa et tuitant et tenant tria habet ab
discreta in anima. in hisdem; in trinitas aie inuenitur
et ascendit anima ab his ad summa trinitatis. un
uenit ibi partem quia nullo erat sicut in se po
tencia. filium qui a patre erat sicut in se sapia
ipsum sicut qui a patre filio erat sicut in se di
lectio a potencia sapiencia processerat et tum potencia
a patre habuit quia in se simultudo fuit illius.
et sapiam filio. quia habet in se unagoilius erat. ga
potencia orta erat. et dilectione spiritus sancti habuit. q
nam in se a potencia. sapiencia processerat spes sed a pa
tre filio qui dilectio est patris. filii. sicque distin
xit unitate ad imaginem per quam inuenitur intra
tem ut quisque ipsum inuenire ad significationem illic
quasi singulare dicere ad perfectum. et quia tum do totum
quod esse unum est non potest dubium inuenitur quin sum
plici natura id est neque unum esse potest quia altius est
id est unum quia est cum potencia patris aliud est
sit quia essencia eius. neque sapiencia filii aliud quia essen
cia eius. neque amor spes sciali aliud quia essencia eius
necesse omnino est una essencia. una esse potencia
una sapiam. id est dilectione una. id est mune esse tra
esse. per esse. et equalitate esse. et quia potencia patris est. et
filii est. et spes sciie est. per est. et equalitate est. et sapia filii est
et patris est. et spes sciie est. per est. et equalitate est. et amor si
ue bonitas spes sciie est. et patris est. et filii est. per est. et equalitate
est. et quia do hi reid est quia est. id est. non est quia do est aliud quia
dicere non potest pater potencia est. et filii. p. i. b. s. p. est. et
una potencia. quia essencia una. Simulitudo pat